

DEEL 5: DE GEVOLGEN VAN DE UCI PRO TOUR VOOR HET NEDERLANDSE WIELRENNEN

OP WEG NAAR DE

De komst van de UCI Pro Tour heeft in Nederland heel diverse reacties uitgelokt. De Nederlandse topcoureurs van de Pro Teams, met de Rabobank als spekkoper, zijn euforisch. En het Continental Pro Team Shimano-Memory Corp ziet ook volop mogelijkheden om een goed programma te rijden. Voor de Continental Teams lijken de gevolgen van de Pro Tour echter ronduit desastreus. Genoeg redenen om een aantal insiders eens te vragen naar de gevolgen van de Pro Tour voor het Nederlandse wielrennen. We benaderden Theo de Rooij, manager van Rabobank, Han Vaanhoud, manager/ploegleider van Löwik Meubelen/Van Losser Installatiegroep, Rini Wagtmans, ooit coureur én ex-bondscoach, Lieuwe Rienstra, directeur van de DELTA Profronde en Ed Nijpels, directeur van de ENECO-Tour.

„Wij zijn bijzonder tevreden over de komst van de Pro Tour”, aldus *Theo de Rooij*. „Het was één van de overwegingen van de Rabobank om het contract met vier jaar te verlengen. Voor een sponsor heeft de Pro Tour grote voordelen. We hebben nu vier jaar betrekkelijke zekerheid dat we op grond van onze kwaliteiten verzekerd zijn van deelname aan de grote evenementen. Dat geeft mogelijkheden om publicitaire trajecten op te starten, zoals op gebied van televisierechten, marketing, hospitality en andere zaken. De Pro Tourwedstrijden komen nu in een meer gestroomlijnde programmering op de televisie.”

De Rooij vindt de Pro Tour een gemêleerde cyclus. „Alle wedstrijden hebben hun eigen identiteit. Maar via de Pro Tour kun je er wel voor zorgen dat er een uniformiteit komt met betrekking tot de marketing, uitstraling, podiums, logo's, enzovoort. Het moet ook weer geen gesloten systeem worden, zoals de Formule 1, waar één man alles dicteert. Dat gaat me te ver. De Pro Tour moet een open systeem zijn, anders zou de Europese Commissie zijn fiat er ook niet aan hebben gegeven.”

Niet alle 20 ploegen kregen een licentie voor vier jaar, er zijn er ook voor één, twee of drie jaar uitgegeven. Dit is naar gelang het sponsorcontract doorloopt of in hoeverre men ook in de toekomst voldoet aan de eisen van het UCI. Elk jaar moet het dossier (inclusief budget) kloppend zijn. Wanneer ploegen hun renners niet volgens afspraak uitbetalen, ben je als ploeg direct je licentie kwijt. „Een prima zaak”, vindt De Rooij. „Je ploeg moet elk jaar voldoen aan de eisen op vlak van ethiek, financiën, sportief niveau, enzovoort. De Pro Tour-ploegen maken daarbij harde afspraken over dopingpreventie. De knoeiers die nog in het peloton zitten, zijn nu vrij eenvoudig buitenspel te zetten door onderling informatie uit te wisselen. Als vroeger een renner doping had gebruikt en werd ontslagen, tekende hij enkele dagen later bij een andere ploeg. Dat is bij de Pro Tour niet meer mogelijk. Bij Rabobank werden altijd al strenge ethische criteria gehanteerd. En als dat nu op een breder vlak in de Pro Tour gebeurt, dan zal onze sponsor dat alleen maar toejuichen!”

De WADA heeft de mogelijkheid om een coureur - buiten de wedstrijden om - te controleren op doping-gebruik. Daarvoor moet de WADA te allen tijde weten waar die coureur zich bevindt. Als een coureur op vakantie wil gaan, moet hij eerst de WADA een fax sturen om aan te geven wanneer hij waar heen wil gaan, anders kan hij bij een onaangekondigde dopingcontrole een schorsing tegemoet zien.

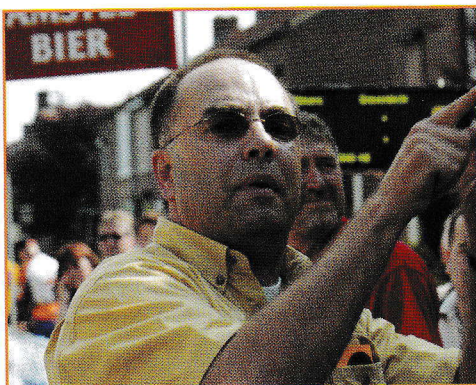
Volgens Theo de Rooij moeten potentiële sponsors voor de Pro Tour kapitaalcrachtig zijn en internationale belangen hebben. „Het wielrennen heeft zodanig veel potentie, dat het nog steeds interessant is voor grote sponsors. Het eerste aspect waar we mee moeten afrekenen is het negatieve imago dat het wielrennen heeft door de doping. Dat schrikt potentiële sponsors nog af. Ik ben ervan overtuigd dat wanneer we dat nog beter aanpakken, de interesse nog meer zal toenemen, want we bieden nog altijd een product aan dat interessant is.

De wielersport loopt voorop in de strijd tegen doping. De UCI heeft een databank met medische gegevens van alle coureurs opgebouwd. Er zijn nieuwe opsporingstechnieken ontwikkeld. Van elke renner is er een medisch dossier aanwezig. Elke renner wordt wel minimaal 10 keer per jaar gecontroleerd, zowel in als out of competition. Dat betekent dat renners ook buiten de wedstrijden om uit hun bed kunnen worden gelicht voor controles. Maar er zijn grenzen. Renners voorzien van een chip gaat me te ver. We moeten de renners er vooral op blijven wijzen dat hun gezondheid het allerbelangrijkste is. Gekwalificeerde mensen dienen de boodschap dat geknoei met allerlei producten grote risico's met zich meebrengt. En dat het afbreukrisico voor zowel de sport als de sponsors enorm is.”

Theo de Rooij is erg trots op de opleidingsploeg van de Rabobank: „Die kan als model gelden voor alle grote sponsorploegen. Je ziet dat er nu bij andere ploegen ook geïnvesteerd wordt in jeugdopleidingen. Het is namelijk één van de voorwaarden om een licentie te krijgen voor de Pro Tour. Elk Pro Team moet een project voorleggen, waarbij wordt aangetoond dat ze investeren in opleiding. Dat kan een samenwerkingsproject zijn met een grote school, het organiseren van een wielerdag voor de jeugd, enzovoort.”

Wie is de beste coureur van het jaar? Is dat de winnaar van klassiekers of van grote ronden. Of de wereldkampioen? In het verleden was er de Super Prestige Pernod, later kwam het wereldbekerklassement. De Pro Tour, met al zijn disciplines, geeft ons een duidelijker beeld wie de beste coureur van het jaar is: de winnaar van het klassement van de Pro Tour. Het maakt het voor de gemiddelde wielervolger nu dus een stuk duidelijker.

FRUSTRATIES BIJ LÖWIK-VAN LOSSER

Han Vaanhold is manager/ploegleider van het Continental Team Löwik Meubelen-Van Losser en hij lijkt zijn wonden. „Ik zit bijna de hele dag achter de pc om buitenlandse koersen binnen te halen. Het begint echt een frustrerende bezigheid te worden. Het is de vraag of we wel een Continental Team moeten blijven. Misschien is het beter om gewoon weer een nationale sponsorselectie te worden. Dan krijgen we mooiere koersen dan nu. Als het zo doorgaat is de lol er snel af en zullen er meer Continental Teams verdwijnen.”

Wat is nu het grote probleem? „Van de UCI mogen we als CT niet starten in nationale wedstrijden in het buitenland”, aldus Vaanhold, „hoewel we al uitnodigingen hebben voor Belgische koersen als de Triptique Ardennais, de Tour de Liège, de Ronde van Antwerpen en zo. Op deze manier blijven er niet genoeg wedstrijden voor ons over. Continental Teams mogen niet starten in nationale wedstrijden omdat ze renners hebben met een contract. Onze coureurs worden niet betaald, maar krijgen wel kleding en materiaal.”

Vaanhold is een verbolgen man. „Weten zij daar in Zwitserland wel dat wij een opleidingsploeg hebben van jonge coureurs? Vergeet niet dat Rabobank dit jaar twee coureurs heeft die afkomstig zijn van onze ploeg, Posthuma en Löwik. Wij hebben ook andere coureurs 'gebracht', zoals Tankink bij QuickStep en vijf coureurs bij de opleidingsploeg van Rabobank. We hebben wel degelijk een bepaalde waarde in het peloton, ondanks ons kleine budget. De opleiding gaat hierdoor gigantisch in het gedrang komen, want bijna alle Continental Teams zijn opleidingsploegen. De bakermat van het wielrennen gaat op deze wijze teloor. Onze jonge coureurs hebben die buitenlandse koersen nodig om hardheid op te doen. Anders worden ze in koersen als de Hel van Mergelland en de Ronde van Drenthe weggereden. En ook in internationale buitenlandse etappekoersen gaan ze tekort komen. We moeten nog maar afwachten of we een uitnodiging voor deze koersen krijgen. Want ze kunnen nu zoveel ploegen aan de start krijgen, dat de kans groot is dat ze ons overslaan. Ze zitten echt niet te wachten op Löwik-Van Losser en andere Continental Teams, want de organisatoren kunnen

zonder problemen genoeg Continental Pro Teams aan de start krijgen.”

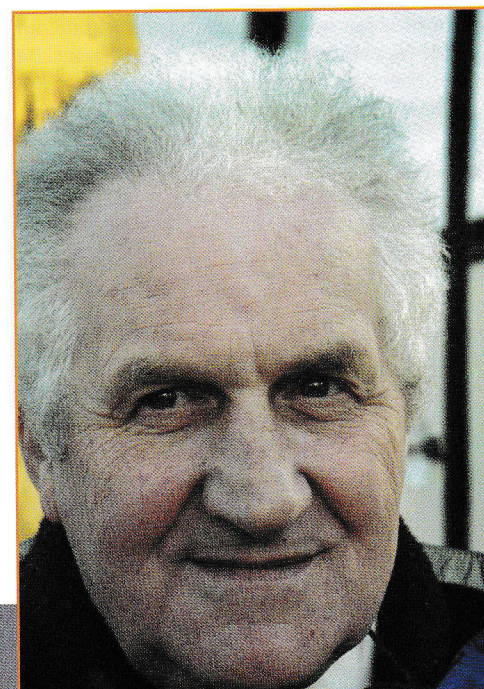
Vaanhold heeft al een brandbrief gestuurd naar de UCI en de KNWU. „Het is typisch bureaucratie”, zegt Vaanhold geïrriteerd. „Ik heb tot op heden nog geen enkele reactie gekregen. Ik neem aan dat de KNWU hier actie op gaat voeren. We kunnen wel 4000 euro aan de UCI en 3500 euro aan de KNWU afdragen om ons een Continental Team te mogen noemen. En dan hebben we nog geen meter gefietst, hè? Mag ik dan ook wat ondersteuning terug vragen? Waar betaal je anders al dat geld voor? Als de organisatoren van bijvoorbeeld de Ronde van Luik hun wedstrijd op de internationale kalender zouden plaatsen, dan is het probleem opgelost. Maar ook zij moeten elke euro drie keer omdraaien voordat ze die uitgeven. Zij moeten dan namelijk een grotere afdracht doen aan de UCI en de BWB. Eigenlijk is de oplossing heel simpel: de UCI moet de Continental Teams gewoon weer toelaten tot de nationale wedstrijden in het buitenland.”

Over de Continental Pro Teams kan Vaanhold kort zijn: „Deze teams worden er door de komst van de Pro Tour niet slechter van. Zij kunnen wel een goed programma rijden met 1.1 en 1.2_wedstrijden. Ook kunnen zij wildcards krijgen voor Pro Tour-wedstrijden. Zo kunnen zij zich waarmaken om eventueel in de toekomst door te stromen naar de Pro Tour. Maar dat heeft natuurlijk ook weer met geld te maken.”

Sponsorbelangen en wielrennen kunnen elkaar bijten. Een nationale sponsor zal niet zo gauw zeggen: mijn ploeg moet in de Ronde van Luik rijden. Want dat is niet in zijn belang als de sponsor alleen maar zakelijke belangen heeft op de nationale markt. De sponsor wil dan alleen maar dat er in Nederland wordt gereden. Maar voor het Nederlandse wielrennen is het wel belangrijk. Coureurs kunnen in het buitenland ervaring opdoen in de bergen. Dit hoort tot hun noodzakelijke ontwikkeling om een goede coureur te worden.

RENNERS ALS GEBRUIKSVORWERPEN

Rini Wagtmans is de pater familias van een wielersportfamilie die al zo'n jaar of 70 betrokken is bij de professionele wielrennerij. Op de vraag of de Pro Tour bijdraagt tot de vernieuwing van het wielrennen, geeft hij een volmondig ja als antwoord. Wagtmans

vindt dat naast de te verwachten mondialisering van het topsegment van de wielersport, het wielrennen meer in handen moet komen van hen die er direct bij zijn betrokken. „Als er wielersport wordt bedreven, wordt er economische omzet gegenereerd. Dan moet er een afrekening plaatsvinden onder de betrokken organisator, renners, teams, managers, hoofdsponsors en nationale bonden en de UCI. En niet voornamelijk onder organisatoren van grote koersen, die zichzelf met het zuurverdiende geld van de coureurs verrijken“, schiet hij gelijk uit de heup. „Vroeger waren de renners gebruiksvoorwerpen, die allerlei rondjes moesten rijden en er zelf nauwelijks geld mee verdienden. In mijn tijd verdiende een coureur die de Tour de France uitreed 1500 gulden in drie weken tijd. Maar de tv-rechten en sponsorgelden waren minstens een honderdvoud van het prijzengeld! Tegenwoordig bedraagt het prijzengeld van de Tour de France 300.000 euro, terwijl de Tour de organisatoren wel 30 miljoen euro opbrengt! Als Armstrong 30 miljoen euro op de bank heeft staan als hij straks stopt, dan vind ik dat maar een schijntje. Dat is toch niks in vergelijking met wat Formule 1-coureurs of voetballers verdienen? Neem bijvoorbeeld Michael Schumacher. Die krijgt voor een jaarcontract 100 miljoen dollar. Ook de merchandising levert tegenwoordig veel meer op: Armstrong heeft voor het goede doel 25 miljoen van die gele bandjes verkocht à 1 euro per stuk. Manchester United verdient meer aan merchandising dan aan bezoekersaantallen!”

„Een Pro Team moet financieel en ethisch volledig transparant zijn“, zegt Wagtmans. „Maar de organisatoren van grote wielersportkoersen, zoals bijvoorbeeld ASO of RCS, zijn dat absoluut niet. Financiële transparantie is er op dit moment nog niet. Organisatoren zijn eigenlijk ondernemingen die heel veel winst maken.“ Dat kan volgens Wagtmans in deze tijd echt niet meer. ASO, organisator van de Tour, is volgens hem miljardair omdat zij de rechten bezitten van de Tour de France, Parijs-Roubaix en dergelijke. „Deze rechten behoren eigenlijk mede in handen te zijn van de direct betrokkenen, dus ook de renners. Er zal door de komst van de Pro Tour een herverdeling van geldstromen plaats moeten vinden. De macht moet komen bij de groep van direct betrokken organisatoren, renners, managers, hoofdsponsors, teams en nationale bonden.“ Wagtmans vindt dat de Continental Teams weinig te maken hebben met topsport. „De meeste renners in die teams zijn ouder dan 32 jaar. Ze studeren en/of werken en gaan daarnaast nog eens fietsen. Zij hebben niets te zoeken in een topevenement. Dat noem ik eerder breedtesport. Jonge renners zijn er bijna niet meer. Als er al jong talent is, dan breekt het gelijk door, zoals Thomas Dekker. Niemand kan hem tegenhouden. Alleen echte topcoureurs komen in de Pro Tour terecht. Ze krijgen de mogelijkheid om zich in een periode van 10 à 15 jaar voor hun leven lang financieel veilig te stellen. Een renner moet 20 tot 25 jaar van zijn leven schenken aan het wielrennen. En als hij vroeger stopte, had hij helemaal niks. Geen nagel om aan zijn kont te krabben. Dat moet veranderen!“ Volgens Wagtmans hebben de Belgen zich zo maar overgegeven aan ENECO. „De promotor van de BENELUX Tour is de Ronde van Nederland. De Ronde van België bestaat nog steeds, maar zit niet in de Pro Tour. De Belgen zijn dus buitenspel gezet. De Nederlanders domineren de BENELUX Tour. Ik vind dat geen goede ontwikkeling.”

Volgens Rini Wagtmans is het Nederlandse topsportklimaat bepaald niet ideaal. „De meeste jonge kerels lopen hun pikkie achterna. Ze gaan om elf uur feesten. Dansend en gierend van plezier komen ze

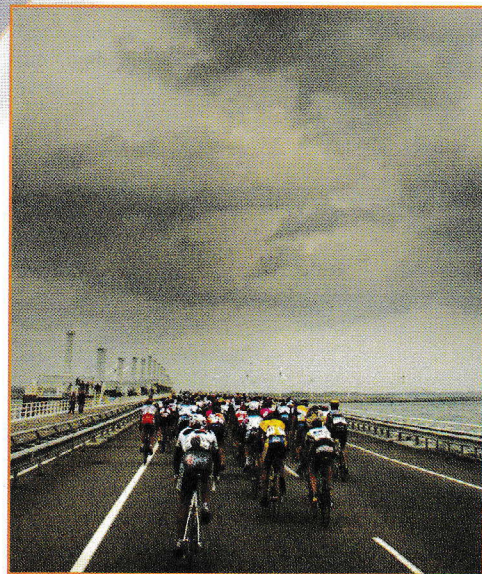
's morgens om zeven uur thuis. Gaan naar bed en komen om drie uur 's middags hun bed uit. Daarmee kweek je geen toprenners. Maar het zou kunnen veranderen.”

Wagtmans vindt dat Nederland met drie Pro Tourwedstrijden goed is bedeed. „We mogen erg blij zijn. Olympia's Ronde door Nederland en de nationale wedstrijden moeten nu wel de ondersteuning krijgen die ze nodig hebben. Zij moeten blijven bestaan als kweekvijver. Het is jammer dat de DELTA Profronde van Midden-Zeeland niet is opgewaardeerd als HC-koers“, zegt Rini Wagtmans met enige spijt in zijn stem. „Het idee van de DELTA Profronde-organisatoren om de dag voorafgaand aan de koers een tijdrit voor teams in het Pro Tour-circuit te organiseren is helaas ook niet gehonoreerd. De gemeente Eindhoven viel die eer ten deel. Er waren anders volop solide sponsors aanwezig in Zeeland. De ploegentijdrit zou worden georganiseerd door de zeer ervaren organisatie van de Ronde van Midden-Zeeland op een schitterend parcours, dat representatief is voor alles waar Nederland zijn internationale bekendheid aan ontleent. Rijn-, Maas- en Schelde-delta, polders, dijken, indrukwekkende waterwerken en historische steden. Het watermanagement dat zich in de vorm van enorme bouwwerken in Zeeland manifesteert, is een van de belangrijkste exportproducten van Nederland. Het Nederlandse bedrijfsleven wilde dit graag door middel van zo'n Pro Tour-tijdrit aan de wereld promoten. Jammer, een gemiste kans! Ik had van het bestuur schriftelijk carte blanche gekregen om te lobbyen voor het evenement. De DELTA Profronde klopte als eerste organisator aan bij de UCI voor die Pro Tour-ploegentijdrit. Bij de UCI werd mijn idee warm onthaald. Wat er toen gebeurde was 'Zeeland op zijn smalst'. Ik sprak met een journalist van dagblad BN-DE STEM over deze plannen. De chef sport van de Provinciale Zeeuwse Courant las dit en werd woedend: waarom moest hij nieuws over een Zeeuws evenement in een 'buitenlandse krant' lezen? Dit was 'zijn' nieuws, vond hij, en dus belde hij op hoge toon met de voorzitter van de Zeeuwse ronde. Die zei vervolgens dat meneer Wagtmans geen recht van spreken had en dat er bovendien geen budget was voor dit evenement. Vervolgens kwam dit weer in de krant, met alle gevolgen van dien. Vergeten was dat voor een Pro Tour-evenement met wereldwijde televisie-coverage de sponsors voor het oprapen liggen. In zo'n geval doet het huidige budget er helemaal niet toe, omdat andere sponsors in de wacht staan om zo'n evenement te financieren. Het gevolg was dat door de reactie van de voorzitter van de DELTA Profronde bij de UCI de aanvraag en de aanbeveling in de prullenbak verdween. En de informeel al op het hoogste niveau toegezegde promotie van de DELTA Profronde naar de HC-categorie evenement was hiermee ook van

de baan. Zeeland zit nu met een kermiskoersachtig evenement op 1.2 niveau voor neo-profs en amateurs opgeschreept op de zaterdag voor het WK, terwijl Veenendaal-Veenendaal - ook een mooi evenement, maar met veel minder potentie en in het verleden met deelname van minder topteams - wel een Hors Categorie promotie kreeg. En de Pro Tour-ploegentijdrit gaat dus naar Eindhoven.”

GEEN PROMOTIE NAAR HC

Lieuwe Rienstra is de voorzitter van de DELTA Profronde, die door Wagtmans in de vorige alinea zo onder vuur werd genomen. „De DELTA Profronde bestaat al sinds 1959“, zegt Rienstra trots. „Wij hebben altijd een sterk deelnemersveld gehad. De ronde staat zeer goed bekend bij ploegleiders en renners vanwege de organisatie, huisvesting en parcours. Dit jaar zullen drie Pro Teams (QuickStep, Davitamon-Lotto en Rabobank) deelnemen en we zijn nog in gesprek met T-Mobile. De DELTA Profronde is in 2005 ook opgenomen in de topserie van de KNWU.“ Het spijt Lieuwe Rienstra dat zijn wedstrijd niet gekwalificeerd is als Hors Categorie (HC). „Tot en met 2004 waren

er in Nederland twee wedstrijden geplaatst in de UCI-categorie 1.2: de DELTA Profronde en Veenendaal-Veenendaal. De rest was 1.3 of lager. Naast de Pro Tour heeft de UCI een continentale *Europe Tour* geïntroduceerd, waarin naast de HC-categorie alles 1.1 werd. Het lag dan ook voor de hand dat wij samen met Veenendaal-Veenendaal HC werden. De KNWU was deze mening ook toegedaan en heeft beide wedstrijden bij de UCI voor HC voorgedragen. Tot onze grote teleurstelling en om voor ons onbegrijpelijke redenen werd dit verzoek niet gehonoreerd. Wij werden 1.1,

in wezen een degradatie. Navraag bij de UCI leverde geen duidelijkheid op. Wel kregen wij te horen dat dit niet vanwege organisatorische of sportieve redenen was, wat het voor ons nog duisterder maakt. Wij vinden dat wij qua palmares, financiële soliditeit, historie (45 jaar!) en uitstekende juryrapporten er in Nederland boven uit steken." Had het gerommel rond de kandidatuur voor de Pro Tour-ploegentijdrit er dan wat mee te maken, zoals Wagtmans suggereert? „Binnen ons comité is er discussie geweest of wij ons daarvoor moesten kandideren. Uiteindelijk is besloten dat wij dat niet moesten doen en dat we ons beter konden concentreren op het perfectioneren van de DELTA Profronde. Twee grote wedstrijden gaat onze financiële draagkracht te boven. Omdat er voortijdig iets uitlekte van onze interne discussies ontstond enig rumoer in de pers. Dit is altijd betreurenswaardig en niet goed richting publiek en sponsors. Maar of dat tot de consequenties geleid heeft, zoals Wagtmans die schetst, nee, dat geloof ik niet. Ik ken de motieven van de UCI niet. Maar ik vraag me wel af of die publiciteit een rol gespeeld heeft. Het lijkt me sterk dat de UCI in Zwitserland al die artikelen in de lokale Zeeuwse pers spelt."

„Voor onze DELTA Profronde lijken de nadelige gevolgen van de komst van de Pro Tour al bij al mee te vallen", aldus Lieuwe Rienstra. „Maar ik ben niet gerust op de toekomst. We krijgen minder makkelijk Pro Tourploegen in onze wedstrijd, want die zijn verplicht het hele Pro Tour circuit te rijden. Vroeger konden de coureurs bij ons UCI-punten verdienen. Dat is bij de continentale wedstrijden niet meer mogelijk. De komst van de Pro Tour is voor het Nederlandse wielrennen niet echt gunstig, want continentale ploegen hebben moeite om wedstrijden (en dus sponsors) te vinden. Wel is het zo dat topers zich nu in de topserie en het continentale circuit kunnen profileren voor een Pro Tour-ploeg." Rienstra vindt, in tegenstelling tot Wagtmans, dat Nederland, los van de ploegentijdrit, te weinig Pro Tour-wedstrijden toebedeeld heeft gekregen. „Nederland is er in vergelijking met Spanje, Italië en België karig vanaf gekomen. Bovendien blijft de Ronde van België bestaan, terwijl de ENECO Tour werd gedwongen om zich om te vormen tot een BENELUX Tour om in de Pro Tour mee te mogen doen. Ik vind dat de Ronde van Nederland en ook de eendagswedstrijden Veenendaal - Veenendaal en de DELTA Profronde in de Pro Tour hadden moeten zitten."

ENECO IS BLIJ MET DE PRO TOUR

Ed Nijpels, commissaris van de koningin van Friesland, is voorzitter van de ENECO Tour, nu ook wel de BENELUX Tour genoemd. „Onze hoofdsponsor ENECO wilde wel sponsor blijven, maar op voorwaarde dat

onze wedstrijd tot de Pro Tour zou behoren", steekt Nijpels van wal. „De ENECO Tour is een internationaal evenement met een internationale bezetting. En dat past bij ENECO, dat ook niet alleen op de Nederlandse markt actief is. ENECO heeft grote belangen in België en daarom hebben ze zich sterk gemaakt om hoofdsponsor te zijn van zo'n Beneluxronde. De komst van de UCI Pro Tour heeft voor de ENECO Tour veel voordelen. We draaien nu in de absolute topcompetitie mee, behoren tot de beste dertig wedstrijden in de wereld. Dat betekent dat de topploegen met hun toprenners aan de start zullen komen, waardoor publiciteit is verzekerd. De UCI heeft vooraf als eis gesteld dat de afzonderlijke ronden van Nederland, België en Luxemburg niet tot de Pro Tour zouden behoren, maar dat een gezamenlijke wedstrijd wel daarin wel zou worden opgenomen. De Ronde van België blijft toch als aparte ronde bestaan, weliswaar niet als Pro Tour, maar wel in de continentale competitie." Volgens Ed Nijpels zijn de Belgen volledig betrokken als partners bij de organisatie van de nieuwe ENECO Tour. „De Belgen nemen op fifty-fifty procent basis deel aan de organisatie. Het is een gezamenlijke operatie. Het is tegenwoordig een heidense toer om sponsors voor zo'n evenement te vinden", aldus Nijpels. „Ik ben daarom ook zo blij dat ENECO heeft besloten om sponsor te blijven. Zonder ENECO zou het buitengewoon moeilijk zijn geweest om de ronde te kunnen handhaven. Het budget moest flink omhoog. Er moet extra geld worden betaald aan de UCI voor de Pro Tour-licentie en alle ploegen moeten worden betaald. We hopen het budget op tijd rond te kunnen krijgen."

Ook Nijpels vindt dat het Nederlandse wielrennen goed is bedeeld in de Pro Tour. „Er zijn drie wedstrijden in de Pro Tour opgenomen: de Amstel Gold Race, de ENECO Tour en de ploegentijdrit. Ik denk echter wel dat het door de komst van de Pro Tour voor jong talent uit de kleinere ploegen moeilijker zal worden om door te breken. Daar staat tegenover dat de Pro Teams nu zo groot zijn geworden, dat ze wel verplicht zijn om aan meerdere wedstrijden deel te nemen. Ze zullen met meerdere ploegen diverse programma's gaan rijden. Ach, we moeten eerst maar eens gaan kijken hoe die Pro Tour in de praktijk werkt."

De UCI Pro Tour kent geen promotie-degradatieregeling. De meeste coureurs hebben een contract met ontbindende voorwaarden. Als een ploeg van de UCI geen Pro Tour-licentie meer krijgt, dan kan een renner uit zo'n ploeg gebruik maken van die clause om zijn contract te laten ontbinden. Hij kan dan alsnog voor een Pro Tour-team gaan rijden. Op die manier heb je toch de situatie dat de beste renners bij de beste ploegen rijden, ook zonder promotie-degradatieregeling.